

Сулова Влада Ігорівна,
студентка юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Наукова керівниця:
доцентка кафедри цивільно-правових
дисциплін юридичного факультету
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ, кандидатка
юридичних наук **Косяченко К. Е.**

ГЕНДЕРНА РІВНІСТЬ У ЗБРОЙНИХ СИЛАХ УКРАЇНИ

Гендерна рівність питання яке охопило всі сфери людського життя. Багато науковців займається цим питанням, намагаючись з'ясувати головну причину, чому в суспільстві почали говорити та боротися за рівність. Боротьба за гендерну рівність почалася майже століття назад. Прагнення жінок бути на одній сходинці з чоловіками розвивалося поступово.

Спочатку це було лише право голосу, зараз же це питання набуло глобальнішого характеру. Жінки прагнуть того, щоб суспільство не визначало життєве призначення за фізіологічними показниками статі. Існує одна та єдина мета зруйнувати нав'язані, нав'язливі стереотипи суспільства та довести людству що жінка може впоратися в чоловічою роботою, а чоловік- жіночою.

З початком збройного конфлікту у 2014 році на Сході країни, кількість жінок в українській армії збільшилась. Жінки йдуть не тільки як медичні працівники, психологи, кухарки, а також як солдати, офіцери, формуючи цілі жіночі батальйони. Всупереч стереотипам суспільства жінки йдуть на службу до Збройних Сил України під час війни. На сьогоднішній день в українській армії близько 25 тисяч жінок-військовослужбовців.

Питання рівності чоловіків і жінок в українському суспільстві вирішується на державному рівні. Рівності жінок і чоловіків в Україні забезпечує Конституція та інші спеціальні законопроекти. В Законі України «Про гендерну рівність чоловіків і жінок» зазначено, що жінка так як і чоловік можуть проходити військову службу, займати військові посади та звання. Нині обидві сторони мають право укласти контракт про проходження військової служби [1].

На сьогоднішній день суспільство переосмислило місце та роль жінки в сферах життєдіяльності, у тому числі і захист Батьківщини вже не є суто чоловічою справою.

Досліджуючи питання про те, що ж спонукає жінок до військової служби в Україні науковці виокремлюють, в основному, соціально-економічні причини: високий рівень безробіття, скрутне матеріальне становище, наявність соціальних та економічних пільг у військовослужбовців, можливість професійної та службової кар'єри [2].

Служба в армії надає жінкам можливість отримати середню або вищу спеціальну освіту. Відчуття соціального захисту, постійний заробіток, безкоштовне житло, харчування, медичне обслуговування, ветеранські пільги та надбавки [3].

Саме такі соціальні чинники спонукають та змушують жінок йти до Збройних Сил України. Прагнення до кращого майбутнього, постійного працевлаштування, забезпечення матеріального становище, що має велике значення в наш час, довести та зруйнувати стереотипи суспільства- саме такі показники відіграють вирішальну роль при прийнятті такого рішення.

Україна входить до числа країн з найвищою кількістю жінок-військовослужбовців: 13 % військовослужбовців становлять жінки, що є одним із найвищих показників у світі [4].

Більшість аргументів проти того, щоб жінки служили в армії, як зазначає Н. Дубчак, базується на тому, що вони є фізично слабшими і не діють ефективно в бойовій ситуації. Але ця думка є помилковою, фізичні досягнення, що були рекордними для чоловіків 10–20 років тому, на сьогодні доступні жінкам. Тому за однакових умов ставлення та однакової підготовки чоловіків і жінок їхні показники будуть однакові. Ураховуючи зміну характеру сучасних бойових дій, кількість м'язів не відіграє великої ролі. Отже, гендер не повинен бути основним чинником під час визначення ролей чоловіків і жінок у військових структурах [5].

За відгуками командирів військових частин та підрозділів саме військовослужбовці-жінки найбільш ретельно та старанно виконують свої службові обов'язки. Основними позитивними моментами у військовій службі жінок, за оцінками їх колег є: велика працездатність, самодисципліна, відповідальність. Їх присутність значно пом'якшує морально-психологічну атмосферу [6].

У результаті проведення дослідження О. Кучмеев виявив негативні моменти у військовій службі жінок. Жінки в основному, переоцінюють своє ставлення до товаришів по службі над оцінкою відносин з боку товаришів по службі. У наслідок цього військовослужбовці-жінки досить часто відчувають почуття психологічного дискомфорту, яке пов'язане з цим явищем. На жінок не можна покласти в повному обсязі виконання службових обов'язків оскільки позначається специфіка фізичного стану. Сімейні проблеми, як правило, позначаються на службі більше ніж у чоловіків. Варто також враховувати підвищену емоційність жінок. Найважливішою особливістю взаємин військовослужбовців-жінок між собою, з військовослужбовцями протилежної статті, з начальниками і підлеглими є те, що емоційний компонент відіграє в їхньому формуванні провідну роль [2].

Підсумовуючи можна сказати, що жінка має повне право нести військову службу. Бути на одному соціальному рівні з чоловіком, мати однакові права, і ні в якому розі не підпадати під гендерну дискримінацію та зазнавати утисків. Кожна особа обирає свій життєвий

шлях та своє призначення в житті. Ми не маємо права і не повинні осуджувати когось за зроблений вибір. Якщо жінка і обрала нелегкий шлях військовослужбовця то це є особисто її рішення. В суспільстві існують, зазвичай, дві позиції: хтось сприйматиме її рішення, а хтось ні. Деякі осуджуватимуть, деякі підтримають. Навіть у жінки може бути життєве призначення- військовослужбовець. Це може бути сенсом її життя. Принесе це їй користь чи ні це вже особисто її справа.

Список використаних джерел

1. Закон України «Про забезпечення гендерної рівності чоловіків і жінок». URL: <https://zakon.rada.gov.ua>.
2. Кучмеев О.О. Психологічні особливості міжособистісних стосунків жінок-Військовослужбовців автореферат. Хмельницький: Національна академія Державної прикордонної служби України С. 20. 2010.
3. Грунтковський О.Л. Гендерна складова в процесі розвитку Збройних Сил України URL:<http://www.sociocenter.vn.ua>.
4. Андрошук О.Ю., Луцький О.Л. гендерний аспект у військовій сфері Вісник Національної академії Державної прикордонної служби України УДК 159.922.1;35.082.7. 2011.
5. Дубчак Н.І. Жінки в Збройних Силах України: проблеми гендерної політики URL:<http://old.niss.gov.ua>.
6. Вавілонова Н.В. Реалізація гендерної політики в Збройних Силах України. Цент військово-стратегічних досліджень Національного університету оборони України імені Івана Черняхівського УДК 355.2.2016.

Черкас Олександр Володимирович,
курсант Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:
викладач кафедри ТСП Дніпропетровського
державного університету внутрішніх справ
Гіденко Є. С.

ГЕНДЕРНА РІВНІСТЬ – ЗАПОРУКА РОЗВИТКУ ОРГАНІВ СИСТЕМИ МВС

Організація Об'єднаних Націй забезпечує поліцейську діяльність з урахуванням гендерних аспектів протягом усієї роботи поліції Організації Об'єднаних Націй як оперативну необхідність задоволення диференційованих потреб у безпеці жінок, чоловіків, дівчат та хлопців. Участь жінок-поліцейських є критично важливою для повного спектру діяльності поліції Організації Об'єднаних Націй, таких як сприяння верховенству права, розвідка, планування, керівництво, розслідування, управління громадським порядком, розбудова спроможності поліції держави перебування, орієнтована поліція, підвищення гендерної обізнаності та залучення громад.